

Συμβολή στον Ἀντι-εκτρωσιακό Ἀγώνα



ΠΑΝΑΓΙΑ
Η
ΒΡΕΦΟ
ΦΙΛΟΥΣΑ
Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ
ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΣ
ΤΩΝ ΕΓΚΥΩΝ
(ΕΥΧΑΙΡΗ)

■ Ἡ ἀντίθεση στὴν ἔκτρωση ἀποτελεῖ ἀδίκημα;...

Ἐκτρώσεις καὶ Ὀλοκληρωτισμὸς*

Ὁ νέος «ἐλευθεροκτόνος» Νόμος στὴν Γαλλία θεωρεῖ ὡς «ἀδίκημα» τὴν «ἔκφραση γνώμης»

Ποῖός θὰ τὸ περίμενε, ὅτι στὴν χώρα ποὺ θέσπισε τὰ «Ἀνθρώπινα Δικαιώματα», στὴν πόλη τοῦ «Φωτός», ἡ γαλλικὴ Βουλὴ θὰ ψήφιζε Νόμο, μὲ τὸν ὁποῖο ἡ ἀντίθεση στὴν ἔκτρωση θὰ μετατρέπεται σὲ ἀδίκημα, ποὺ ἐπισύρει ποινὴ φυλάκισης μέχρι δύο χρόνια καὶ πρόστιμο μέχρι 30.000 ευρώ;

Ὁ νέος Νόμος φέρει τὸν τίτλο: «Ἀδίκημα ψηφιακῆς παρενόχλησης» καὶ μᾶς εἰσάγει σὲ μιὰ καινούρια ἐποχὴ, στὴν ὁποία οἱ ἀποκτημένες μὲ πολυχρόνιους καὶ αἵματηροὺς ἀγῶνες ἐλευθερίες –καὶ πρώτιστη τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης– ἀρχίζουν νὰ μπαίνουν στὸ ψυγεῖο καὶ οἱ ὑπερασπιστὲς τους στὴν φυλακὴ.

Σήμερα ὀνομάστηκε «ψηφιακὴ παρενόχληση», αὔριο;

Οἱ Γάλλοι Βουλευτὲς, ποὺ κλήθηκαν τὴν Πέμπτη, 1η Δεκεμβρίου 2016, νὰ ἀποφασίσουν δὲν εἶχαν πρόβλημα μὲ τὸ δικαίωμα τῶν γυναικῶν στὴν ἔκτρωση. Στὴ Γαλλία, ἡ ἔκτρωση ἀνήκει στὰ «θεμελιώδη δικαιώματα».

Ἡ Ἀντιπολίτευση ἐπεσήμανε, ὅτι ὁ νόμος δημιουργεῖ ἀδίκημα γνώμης καὶ εἶναι κατὰ συνέπεια ἐλευθεροκτόνος.

Μάλιστα ἐπεκαλέστηκαν τὸ γνωστὸ μας ἐβδομαδιαῖο σατιρικό περιοδικὸ «Σαρλί Ἐβντό» τὸ ὁποῖο, στὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔκφρασης, πῆρε θέση κατὰ τοῦ Νόμου.

Μάλιστα τὸ περιοδικὸ κατηγορήσε τὴν Ἀριστερά, ὅτι δίνει στὸ «τόσο προσωπικὸ ζήτημα τῆς ἐκούσιας διακοπῆς τῆς κύ-

ησης και πρόξενο ὀδυνῶν γιὰ πολλὲς γυναῖκες ἰδεολογικὸ χρῶμα».

Ἡ Κυβέρνηση, ἐκ μέρους τῆς, γιὰ νὰ ὑπερασπισθεῖ τὸ νομοσχέδιο κατέφυγε στὴν παρελθοντολογία:

«Πρὶν τριάντα χρόνια κομάντος κατελάμβαναν τὰ χειρουργεῖα γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὶς γυναῖκες νὰ κάνουν ἔκτρωση. Σήμερα οἱ κληρονόμοι τοὺς συνεχίζουν τὴ μάχη μέσω τοῦ Διαδικτύου».

Ἐνδιαφέρον ἔχει νὰ σημειώσουμε, ὅτι ὁ Φρανσουὰ Φιγιόν, ὡς ἡγέτης τῶν Ρεπουμπλικανῶν πλέον, ἀπουσίαζε ἀπὸ τὴν ψηφοφορία, ἐνῶ ὡς διεκδικητῆς τοῦ χρίσματος τοῦ κόμματος εἶχε δηλώσει, ὅτι φιλοσοφικὰ εἶναι ἀντίθετος μὲ τὴν ἔκτρωση, διαβεβαιώνοντας ὡστόσο δὲν θὰ θίξει τὸ νομικὸ κεκτημένο σὲ περίπτωση ποὺ ἀνακηρυχθεῖ πρόεδρος τῆς Γαλλίας.

Οἱ πληροφορίες ἀναφέρουν, ὅτι κύριος στόχος τῆς Κυβέρνησης εἶναι τρεῖς ἰστότοποι: ivg.net, afterbaiz καὶ ecouteivg.org, οἱ ὅποιοι καλοῦν τὶς γυναῖκες νὰ σκεφθοῦν ψυχραιμότερα πρὶν ἀποφασίσουν νὰ προχωρήσουν σὲ ἔκτρωση, φιλοξενοῦν κείμενα γυναικῶν ποὺ δὲν κατέφυγαν σὲ αὐτὴν καὶ δὲν τὸ μετάνιωσαν ἢ ποὺ κατέφυγαν σὲ αὐτὴν, ἀλλὰ εἶχαν σοβαρὰ ψυχολογικὰ προβλήματα μετὰ.

Κατὰ περίπτωσιν βοηθοῦν πρακτικὰ καὶ οἰκονομικὰ τὶς νεαρὲς μητέρες.

«Ἄν ἤξερα ὅτι θὰ εἶχα ὅλη αὐτὴ τὴ βοήθεια, θὰ εἶχα λιγότερη ἀγωνία κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης», διαβάζουμε σὲ μία ἀπὸ τὶς σελίδες τοὺς.

Καὶ σὲ ἄλλη σελίδα:

«Εἶχα κλείσει ραντεβού γιὰ ἔκτρωση. Ἀλλὰ δὲν πῆγα· ὅλη τὴ νύχτα τὴν ἔβγαλα στὸ αὐτοκίνητο μὲ μουσική, ἤθελα νὰ ξεχάσω τὰ πάντα. Καὶ μετὰ κατάλαβα. Κατάλαβα ὅτι ἀγαποῦσα αὐτὸ τὸ μωρὸ καὶ δὲν πῆγα στὸ νοσοκομεῖο. Λίγο ἔλειψε νὰ χωρίσουμε μὲ τὸν σύντροφό μου, ἀλλὰ δέχθηκε καὶ κατανόησε τὴν ἀπόφασή μου».

* * *

Ἐντονη ἦταν ἡ ἀντίδραση τῶς καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γαλλίας. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν Γάλλων ἐπισκόπων ἀπηύθυνε Ἐπιστολὴ στὸν πρόεδρο Ὀλάντ μὲ τὴν ὁποία ζητοῦσε νὰ ἀποσύρει τὸ Νομοσχέδιο, γιὰτὶ συνιστοῦσε «σοβαρὴ προσβολὴ στὶς ἀρχὲς τῆς Δημοκρατίας».



Και ρωτούσε:

«Πρέπει κάποιος να αποκλείσει αναγκαστικά κάθε εναλλακτική λύση στην έκτρωση για να θεωρείται τίμιος; **Η** παραμικρή ενθάρρυνση σε μία γυναίκα να κρατήσει το παιδί μπορεί να χαρακτηριστεί χωρίς υπερβολή “ψυχολογική και ήθικη πίεση”».

* * *

Άλλα ἄς δοῦμε πῶς φθάσαμε ὡς ἐδῶ:

Οἱ ἐκτρώσεις ἦταν ἀπαγορευμένες στὴ Γαλλία μέχρι τὸ 1974.

Ἀπὸ τὸ 1975 οἱ γυναῖκες ἀποκτοῦν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκούσιας διακοπῆς τῆς κύησης.

Ἀπὸ τὸ 1982 οἱ δαπάνες τῆς διακοπῆς καλύπτονται ἀπὸ τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα.

Τὸ 1993, γιὰ πρώτη ἐπίσης φορά, θεσπίζεται τὸ «ἀδίκημα τῆς παρενόχλησης» γιὰ ὅσους ἐμποδίζουν τὶς γυναῖκες νὰ καταφύγουν στὴν έκτρωση.

Τὸ 2001 τὸ δικαίωμα στὴν έκτρωση ἐπεκτείνεται κατὰ δύο ἐβδομάδες, δηλαδὴ μέχρι τὶς 12 ἐβδομάδες κύησης.

Τὸ 2014 ἀπαλείφεται ἡ ἐπίκληση τοῦ κινδύνου γιὰ διακοπὴ τῆς κύησης καὶ μπορεί νὰ καταφύγει στὴν έκτρωση «κάθε γυναῖκα γιὰ κάθε ἀνεπιθύμητη κύηση».

• **Μ**ὲ ὁμοφωνία σχεδὸν ἀριστερᾶς καὶ δεξιᾶς ἡ έκτρωση ἐντάσσεται στὰ «θεμελιώδη δικαιώματα».

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2016 περιορίζεται στὸν ἕνα μῆνα ὁ χρόνος



προβληματισμοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτο ραντε-
βου μὲ τὸ γιατρὸ μέχρι τὴν ἐκτέλεση τῆς
ἐκτρωσης.

Ἀπὸ τὴν 1η Ἀπριλίου 2016, μὲ κυβερ-
νητικὴ ἀπόφαση, καλύπτονται 100% ὅλες
οἱ ἱατρικὲς πράξεις ποὺ συνδέονται μὲ
τὴν ἐκτρωση (βιολογικὲς ἐξετάσεις, δύο
ἠχογραφήματα, ἐπίσκεψη στὸ γιατρό). **Σὲ**
περίπτωση ὅμως ποὺ ἡ κύηση δὲν διακό-
πτεται, τὰ δύο πρῶτα ἠχογραφήματα πρὶν
τὸ τέλος τοῦ 5ου μηνῆ καλύπτονται μόνο
κατὰ 70%, καταγγέλλει ἡ ὀργάνωση Alliance Vita!



Δηλαδή, τὸ κράτος προκρίνει –καὶ χρηματοδοτεῖ– τὸ φόνο, τὸ
θάνατο ἀπὸ τῆ ζωῆ.

* * *

Ποιοί εἶναι οἱ λόγοι ποὺ προκάλεσαν τὴν ψήφιση αὐτοῦ τοῦ
Νόμου;

Οἱ γυναῖκες ποὺ καταφεύγουν στὴν ἐκούσια διακοπὴ τῆς
κύησης στὴ Γαλλία ὑπερβαίνουν ἐλαφρὰ τὶς **200.000 ἑτησίως**,
ἀριθμὸς ποὺ διατηρεῖται σταθερὸς τὶς τελευταῖες δεκαετίες.

Αἴτημα τῶν φεμινιστικῶν ὀργανώσεων γιὰ περιορισμὸ τῆς
λειτουργίας τῶν ἰστότοπων ποὺ ἀντιτίθενται στὴν ἐκτρωση δὲν
ὑπῆρχε.

Τὸ μόνο πρόβλημα τῆς Κυβέρνησης ἦταν, ὅτι ὅταν χτυπήσει
κανεὶς στὸν ὑπολογιστὴ **IVG** –τὰ ἀρχικὰ τῆς «**Ἐκούσιας Δια-**

κοπῆς τῆς Κύησης», ὅπως λέγεται στὴ Νέα Γλῶσσα ἡ ἐκτρωση–
οἱ ἰστότοποι ποὺ ἀντιτίθενται στὴν ἐκτρωση ἐμφανίζονται ἀπὸ
τοὺς πρῶτους, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ἀντίστοιχοι κυβερνητικοὶ **νὰ**
μὴν ἔχουν τὸ μονοπώλιο τῆς ἐνημέρωσης καὶ τὸ ἀλάθητο.

Τὸ ἐπιχειρήμα τῆς Κυβέρνησης κατὰ τὴν συζήτηση στὴν Βουλὴ
εἶναι κατὰ πάντα ἔωλο. **Ἄλλο εἶναι ἡ διάπραξη ἑνὸς ἀδικήματος**
(π.χ. εἰσβολὴ σὲ χειρουργεῖο) **καὶ ἄλλο ἡ ἔκφραση γνώμης.**
Σύμφωνα μὲ τὴν κυβερνητικὴ λογικὴ, πολὺ φυσιολογικὸ εἶναι
αὔριο νὰ θεωρηθεῖ «**παρενόχληση**» καὶ ποινικῶς κολάσιμο καὶ
τὸ κήρυγμα ἑνὸς ἱερέα ποὺ θὰ καλεῖ τὶς Χριστιανὲς νὰ ἀποφύ-
γουν τὴν ἐκτρωση καὶ τὸ ἀνάλογο περιεχομένου ἄρθρο ἑνὸς
δημοσιογράφου.

Ἐνας «ἥπιος» ὀλοκληρωτισμὸς ἀρχίζει νὰ διαγράφεται στὸν

ὀρίζοντα, γιατί τίποτε δὲν ἀποκλείει παρόμοιοι Νόμοι νὰ ψηφισθοῦν καὶ γιὰ ζητήματα εὐρύτερου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Πῶς ὅμως φθάσαμε ὡς ἐδῶ; **Οἱ φιλόσοφοι τῶν Φώτων, Πατέρες τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας**, δὲν εἶναι αὐτοὶ ποὺ κήρυξαν τὴν ἀνοχή; **Καὶ βέβαια** αὐτὸ ἔκαναν.

Ἄλλὰ ἀπὸ τὴν ἀνοχή ἐξαίρεσαν τοὺς «φανατικούς». **Σ'** αὐτοὺς ἀνήκουν οἱ ἀρνητὲς τῶν ἐκτρώσεων.



(*) Τοῦ Εὐαγγελίου Νιάνιου. Πηγή: antibaro.gr, 7.12.2016. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.